

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă două motive de recurs împotriva hotărârii Tribunalului pronunțate la 25 noiembrie 2014, fiecare dintre acestea cuprinzând mai multe argumente:

- în temeiul primului motiv de recurs, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctele 93-149 ale hotărârii atacate prin respingerea cererii de despăgubiri, formulată de recurentă pentru toate prejudiciile materiale, în pofida faptului că Tribunalul a recunoscut și a admis că recurenta a suferit efectiv prejudicii materiale ca urmare a comportamentului grav nelegal al Uniunii. Primul motiv este întemeiat pe următoarele argumente:
 - prin hotărâre nu s-au acordat despăgubiri pentru toate prejudiciile cauzate de Uniune și agenții acesteia, cu încălcarea articolului 340 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, aceste două articole stabilind principiul unei „despăgubiri integrale”;
 - în plus, întrucât nu atribuie nicio despăgubire pentru prejudiciile materiale deși existența acestora a fost recunoscută, prin hotărâre se încalcă principiile proporționalității și examinării echitabile și se săvârșește o denegare de dreptate;
 - de asemenea, în hotărâre se încalcă legea prin denaturări vădite ale situației de fapt și ale elementelor de probă, iar respingerea tuturor prejudiciilor suferite de recurentă se întemeiază pe un raționament defectuos, illogic și contradictoriu.
- Cât privește cel de al doilea motiv de recurs, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctele 92 și 149 din hotărârea atacată apreciind că atribuirea sumei de 50 000 de euro reprezenta o despăgubire adecvată. Prin urmare, Tribunalul a încălcat obligația de motivare, principiul proporționalității și principiul conform căruia trebuie să fie plătită o despăgubire pentru prejudicii și cheltuieli reale, ceea ce a condus la un rezultat arbitrar și ilegal.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 6 februarie 2015 – Sélina Affum (căsătorită Amissah)/Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel de Douai

(Cauza C-47/15)

(2015/C 118/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sélina Affum (căsătorită Amissah)

Pârâți: Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel de Douai

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 punctul 2 din Directiva 2008/115/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că un resortisant al unui stat terț se află în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru și intră, în această calitate, în domeniul de aplicare al acestei directive, în temeiul articolului 2 alineatul (1) din aceasta, atunci când străinul respectiv se află într-o situație de simplu tranzit, ca pasager al unui autobuz care circulă pe teritoriul acestui stat membru, venind din alt stat membru care face parte din spațiul Schengen, și având ca destinație un stat membru diferit?

- 2) Articolul 6 alineatul (3) din această directivă trebuie interpretat în sensul că aceasta din urmă nu se opune unei reglementări naționale care sancționează intrarea ilegală a unui resortisant al unui stat terț cu pedeapsa închisorii, atunci când străinul în cauză este susceptibil a fi preluat de un alt stat membru, în temeiul unui acord sau al unui aranjament încheiat cu acesta din urmă înaintea intrării în vigoare a directivei?
- 3) În funcție de răspunsul care va fi dat la întrebarea anterioară, această directivă trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale care sancționează intrarea ilegală a unui resortisant al unui stat terț cu pedeapsa închisorii, în aceleași condiții ca și cele enunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea din 6 decembrie 2011, Achughbabian (C-329/11) ⁽²⁾, în materie de ședere ilegală, care țin de lipsa unei supunerii prealabile a persoanei în cauză măsurilor coercitive prevăzute la articolul 8 din directivă și de durata luării sale în custodie publică?

⁽¹⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, p. 98).

⁽²⁾ EU:C:2011:807

**Recurs introdus la 6 februarie 2015 de Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. împotriva Ordonanței
Tribunalului (Camera a șasea) din 25 noiembrie 2015 în cauzele conexe T-426/10 și T-575/10 și în
cauza T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerias/Comisia**

(Cauza C-53/15 P)

(2015/C 118/25)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (reprezentanți: F. González Díaz și A. Tresandi Blanco, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea, în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), a Ordonanței Tribunalului din 25 noiembrie 2014 pronunțată în cauzele conexe T-426/10 și T-575/10 și în cauza T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías, S.A./Comisia;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente atât prezentei proceduri, cât și procedurii desfășurate în fața Tribunalului

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă un motiv unic.

Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aprecierea interesului Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. pentru exercitarea unei acțiuni în justiție, atât în cadrul acțiunii în anulare în cauza T-575/10, împotriva Deciziei Comisiei din 30 septembrie 2010 de modificare a Deciziei C (2010) 4387 (final) privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și a articolului 53 alineatul (1) din Acordul SEE (Cazul COMP/38.344 – Oțel pentru precomprimare), cât și în cadrul adaptării motivelor acțiunii și a cererilor formulate în cauza T-426/10 în legătură cu Decizia Comisiei din 30 septembrie 2010 de modificare a Deciziei C (2010) 4387 (final) privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și a articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE (Cazul COMP/38.344 – Oțel pentru precomprimare).